

LAZELÉ AUROREI

IS'A ISUS: „EU SUNT LUMINA LUMII“.

Fial lui Dumnezeu.

Acol-a fost în mărire,
În nespūsă fericire,
Sus la tromul lui Dumnezeu,
În lucire la sâmul său.
De Ingeri încungiurat,
De choruri sfinte laudat,
Stăpânind în bogăție,
În deplină nemurire.

Și iac'-aceasta mărire,
Bogăție, strălucire,
A lăsat ș'a venit jos,
Pe-acest pământ păcătos,
Unde-i locul bănatului
Și patria suspinului,
Unde curg lacrimi și sânge,
Unde-s tot bătăi încinse.

A venit, da' 'n sărăcie,
În cea mai mare slăbie;
A trăit în suferință,
În trup de om să presentă.
Ocara c'a so îmbrece,
S'ajungă 'n urmă pe cruce,
Sângele lui să se vearsă.
Pentru păcat să plătească.

El a vrut să se jefască,
Sufletul să-l mântuască;
Ca să'l ducă în mărire,
În vecinică fericire.
P'al nost vrășmaș să'l învingă,
Temița să ni-o deschiză,
Libertate să ne dee,
Și viață pe vecie.

Sufletul meu știind aceasta
Laudă'l cu mulțămită,
Urmează'l pe 'nvățătorul,
Fă și tu ca El tot lucrul.
Ia sus și tu sărăcia,
Ș'a inimei harniciă
Lui să-i jertfești și'l iubește
Pre cel ce te mântuește!

Sâmul Lui s'a vedea-odată,
Și el s'a arăta iară;
Dară nu în sărăcie,
Ci 'n nori și cu strălucire
Cu sfinți din cer și cu îngeri
Petrecut de mare puteri
Fericit care-o fi gata
Cel ce e a Lui acuma.

Vestea de bucurie.

„Iacă vi dau în știre
bucurie mare.“
(Luca c. 2, v. 10.)

Când ângerul s'a arătat păstorilor
pe câmpul Bitl'emului, acestia s'au
înfricoșat, iar ângerul mângăindui, lea
dat lor în știre bucurie mare. Și pre-
când aceasta a făcut, îndată s'a arătat
o mare mulțime de oaste ângerească,
lăudând pre Dumnezeu zicând:

„Mărire lui Dumnezeu întru înăl-
țime, pace pe pământ și între oameni
bunavoire!“ (Luc. c. 2, v. 14.)

Oștiri cerești au vestit aceasta bu-
curie, choruri cerești au cântat ace-
asta cântare de bucurie.

Vesti cu mai puțină însemnătate, nu să încredințază la soli mai renumiți (ăleși), aceste se pot respândi și pe de-alături, însă dacă vre o autoritate vrea să dea în știrea poporului ceva lucru foarte important (de mare însemnătate) atunci îl face prin mijloace alese.

Oare ce fel de însemnătate a putut avea vestea aceea, care a pornit dela Dumnezeu și la auzirea căria a venit în mișcare de bucurie oastea ângerilor? Așa veste a fost aceasta, asemenea căreia nu s'a trimes încă la locuitorii pământului. Așa veste, care locuitorii pământului nu au pututo înțelege și mulți n'au înțeles încă nici astăzi. Cu cât e mai îngâmfată și increzută mintea și inima, cu atât mai puțin o poate înțelege, pentru aceasta s'a trimes aceasta veste la păstorii cei cu inima umilită. Împăratul Irod, precum și arhieriei, cărturarii și fariseii poporului jidovesc, nu ar fi pututo înțelege, asemenea nu o înțeleg și astăzi înțelepții și bogății cei trufași.

Darâ ângerii au înțeles și pogorindu-se pe pământ au dato de știre.

Vestea a cuprins în sine aceasta: „Că astăzi vi s'a născut Mântuitor, care este Christos Domnul.“

Adecă cuvântul, prin care a făcut Dumnezeu cerul, pământul și toate; că acest cuvânt . . . s'a făcut trup și a venit pe pământ.

S'a luat trup omenesc, s'a făcut ca unul dintre fiii oamenilor, și acum ca un prunc mic, slab, se culcă în iesle.

Deci . . . cuvântul, prin care s'au făcut toate adecă puterea cea necuprinsă alcătuitoare a lui Dumnezeu, ca un prunc mic, este acum culcat în iesle, într'un grajd simplu, în locul vitelor.

Voi oameni, locuitori ai pământului . . . ascultați și luați la inimă, Dumnezeu cel atotputernic v'a cercetat, în Fiul Său cel sfânt s'a pogorit la voi!

Cei mari nu înțeleg, înțelepții lumii nu înțeleg, poporul cel rătăcit din întunec nu înțelege, și deoarece nu înțelege, de aceea nici nu crede.

Darâ cei . . . și cei mici înțeleg. Dumnezeu lumea, în său cel unu-născut, că tot în El, să nu se pearză, ci să vecinică.“ (Ioan c. 3, v. 16.)

Aceasta-i vestea cea de bucurie în urma iubirii celei mare a lui Dumnezeu; a venit Mântuitorul pe pământ; acela prin care a făcut Dumnezeu lumea.

Darâ dacă a venit Mântuitorul pe pământ, atunci nu înzădar a venit, ci pentru aceea a venit, ca să ducă în sfârșit ceva lucru important (de mare însemnătate).

Nu înzădar s'a înjosit până la ieslele bitleemului, nu înzădar s'a făcut așa de sărac, încât n'a avut loc unde să se fie născut.

Aceasta El nu din cauză mică a făcut ci înjosirea lui are o cauză nu pentru un timp scurt ci pentru etern pătrunzătoare asupra cerurilor, asupra omenimei întregi și a tuturor fapturilor.

Mântuitorul s'a pogorit, ca să caute și să mântuieă aceea ce este perdat.

Ce este perdat?

Omenimea. În urma puterii păcatului și a sătani, tot sufletul omenesc este perdat. Tot sufletul omenesc, începând dela Adam! Blăstăm, osânda, miseria și întunecul li s'a făcut partea ființelor acelor, care și-au luat originea dela Dumnezeu, darâ a ajuns sub stăpânirea sătani.

Omul a fost făcut pe chipul și spre asemănarea lui Dumnezeu, însă acest chip și asemănare a perdat.

Oamenii au perit în privința vieții vecinică și a mântuirii și au căzut toți sub blăstăm; dar iacă Mântuitorul a venit jos, ca să caute aceea, ce este perdat.

Aceasta-i vestea cea de bucurie și ângerei săltând o dau de știre la oameni: „A venit Mântuitorul!“

Și în ce chip a căutat El aceea era perdat?

Așa că mai întâi a venit jos întru cei perduți, s'a făcut asemenea lor, afară de păcat. S'a arătat puterea,

indurarea Pă-
cale la cer și la
lui Dumnezeu și ca
din robia sătăni, a depus
plata păcatelor lor.

e chip și unde?

sfântul lui Dumnezeu și ca o
estate a fost socotit întră cei răi,
fost rușinat, bătut, chinuit și răst-
gnit pe cruce. Sîngele lui vărsat cel
nevinovat ne curățește pre noi acum
de toate păcatele noastre. Ne-a împă-
cat cu Părintele și prin El ca prin un
mijlocitor oamenii pot să se facă fiii
lui D-zeu, adică aceia, cari părăsînd
corupțiunea lumească, să aruncă în
brațele Mântuitorului. Acestia apoi
dobîndesc Duchul cel sfânt ca ar-
vuna mîntuirii (fericirii) lor. Asta-i
vestea cea bună, vestea de bucurie.
Cine o înțelege acela vede însămnă-
tatea ei cea nemărginită și știe, că
acești ângeri cerești în adevăr a tre-
buit să se bucure.

Acest Mântuitor și acum caută su-
fletele celea păcătoasă, și acum caută
pre cei perduți, cu sfânta lui evan-
gelie și acum bate la ușa inimelor
cerând să'l lese înăuntru.

Mulți aud cum bate, dar' nu în-
teleg, alții când aud batînd îi deschid
inima.

Lumea nu înțelege cei mândrii rid
de aceasta veste, dară sufletul cel
sătos după mîntuire îi deschide ușă.

Iar' cine 'și-a deschis inima înain-
tea acestui Mântuitor scump, acela
'și-a întors spatele cătră răotătea lu-
mei, se desface de neamul cel înră-
otățit, viața își sfîntește lui Dumnezeu
și să umple în totul de bucurie.

Un suflet ca acesta a putut înțelege
voarba ângerilor cu care au dat de
stire vestea dela Dumnezeu.

Înțeles-ai și tu? Te bucuri și tu?
Schisuți-ai inima și tu?

Mântuitorul s'a născut, El e al nost,
Vezi noi avem un crăciun fără de
sfârșit!

Cititorul bibliei un ar- gintar.

::

::

Ce-mi ajută mie o biblie cu legă-
tură aurită, dacă ea rămâne nefolosită
în dulap? Sfânta scriptură e o sculă,
care este neapărat de lipsă la căști-
garea vieții eterne. Argintarii și alții
maestri mai voiesc a suferi foamete,
decăt că în timpul de lipsă să vîndă
suclele lor de artă; ceia ce este pentru
maestri ciocanul, cuțitul și nicovala,
acea îi pentru un creștin biblia, scri-
erile apostolilor și a profetilor. Aceia
pot cu sculele lor numai să dea forme,
dară materialul nu-l pot schimba. Dară
Dumnezeu prin cuvîntul său inima
omului o schimbă ca un vas de onoare
Domnului. Unii zic: că biblia nu să
poate înțelege și cuprinde prea multe
povestiri despre minuni și lucruri cari
nu le putem cuprinde; Dară cine
ne-a dat-o? Dumnezeu cel ce ne iu-
bește și ne cunoaște. De sigur că
dacă cine-va ceteste cu zel și cu luare
aminte ca și Eunucul din Etiopia,
atunci Dumnezeu îi trimete adevă-
ratul îndrumător precum l'a trimis pe
Filip și l'a dăruit cu Duhul sfânt.

Versuri de crăciun.

Astăzi Răscumpărătorul,
S'a născut Mântuitorul;
Din cer veniau îngerii 'n sbor,
Și s'au arătat la păstori.

Bucuros a lor ureche,
Auziră bună veste:
S'au născut Mântuitorul,
Aliluia, aliluia.

S'au născut Mântuitorul,
Din robii slobozitorul.
Orbii văd, iar șchiopii umblă,
Să vindecă cei cu boală.

Pre păcătoși miluiește,
De păcat îi mîntuiește.
S'au născut Mântuitorul,
Aliluia, aliluia.

Isus, tu ca az te-ai născut,
Pre noi fericiiți ne-ai făcut.
Tragei pre toți cătră tine,
Cei ce nu cred încă 'n tine.

Domnului în cer mărire,
Pe pământ pace se fie.
S'a născut Mântuitorul,
Aliluia, aliluia.

* * *

Nu 'n palat, ci numai în grajd,
Nu 'n leagăn ci 'n iesle culcat.
Nu perină de mătasă,
Ci haine vechi aveai fașă.

Isuse, ce loc sărac fu,
Unde Doamne te-ai născut tu!
Cu sdrențe-ai fost acoperit
Ca sărac pe paie-ai durmit.

Dacă așa-au fost cu tine,
Oh Fiu cel din înălțime,
Dar eu ce să poftesc mai mult?
Om păcătos și cel căzut.

Pildă mi-ai arătat mie
Sunt gata a-ți urma ție;
Trăesc aci 'n sărăcie,
Să fiu cu tine 'n vecie.

Pentru ce a venit.

Pentru ce a venit jos Mântuitorul?
A venit se strice ce-o lucrat deavolul.
Care este-aci jos pe pământ lucrul lui?
Căderea trupului, și a sufletului.
Pentru ol s'aude plângere cu jale,
Suspuniri amare și vaetele.
Durere și boală, moartea cea trupască.
Luptă, ceartă, vrajbă, ucideri, temniță.
Sgărzenie, pismă, domininiu tirănesc.
Egoism, mândria, puteri cari respese.
Idolatria, robia de păcat,
Frică, indoială, suflet întunecat.
Toate-s așa lucruri, cărora s'făcșitul!
Va fi infrișat: moartea, 'ntunerecul.

Dar Isus a venit
Și împărăția lui a
Să frângă robia aspră
Și ca să deschiză zarul
Vederea ochilor orbilor s'o
Să vadă lumină cei ce-s la 'n
Vestea bucuriei la popor s'o spu.
Mila lui Dumnezeu, voia lui cea b.
Ca s'aducă pace 'n inimi tulburate,
Sufletului sdrobotit să-i facă scăpare.

Mântuitorul a venit jos se rebde,
Pentru păcatul nost blăstamul să'l poarte,
C'asa să plătească plata păcatului,
Să ne vindece cu multe ranele lui.
Că durerea morții pentru noi s'o guste,
Noaptea spăimâncioasă'a ei s'o îndăperte.
A venit să 'vingă El asupra morții,
Asupra iadului, asupra sătăni.
A și făcut toate fie El preamărit
Că din cer pre pământ pentru noi a venit.

Înțelegeți asta, și fericiiți veți fi,
Inimile voastre dacă lui veți jertfi!

Cum e credința?

Un om necrezător cercetând odată
pre un pretin al său din copilărie
care era evlavios și temător de Dum-
nezeu întră altele mai pica între ei
vorbire și despre religie.

Omul necrezător adresă aceasta în-
trebare cătră pretinul său credincios:
Spunem dară cum e credința?

Creștinul i'a răspuns: eu nu am
cuvânt să-ți pot esplica, dar îți voi
arăta; și numai decât strigă numele
copilașului său, care și veni îndată.
Atunci zise tata cătră copilașul său:
Auzi tu taicii, eu mână merg la oraș,
și îți voi aduce ție un cal de lemn
cu un husar pe spate și un biciu
frumos. Copilașul auzind aceasta în-
cepu a sălta de bucurie cași când ar
fi fost deja în mână jucăriile făgăduite,
nu mai știa ce să facă de bucurie.

Atunci zise creștinul cătră preti-
nul său necrezător; Iată vezi, așa-i
credința.

ABONAMENTUL SA SE TRIMITA LA WELKER JÓZSEF, BUDAPEST, VII., HÁRSFA-UTCA 33. SZ.

Prețul ab-nament
Pe un an 52 fil.
Pe 1/2 an 28 "

Trimis pe postă
Pe un an 1 cor.
Pe 1/2 an 56 fil.

Pentru străinătate
Pe un an 2.— c.
Pe 1/2 an 1.20 fi.

IAR PENTRU DE IMPĂRTI INLESNIRE MARE.